

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในด้านต่าง ๆ จำนวน 3 ด้าน คือ ตัวแปรในด้านตัวผู้ฟัง ตัวแปรในด้านตัวผู้พูดและตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อมในการฟัง และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนในแต่ละกลุ่มโรงเรียนซึ่งมีทั้งสิ้น 8 กลุ่มโรงเรียน จำนวน 101 โรงเรียน มาร้อยละ 10 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ได้ตัวอย่างประชากรโรงเรียนจำนวน 8 โรงเรียน แล้วสุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 ของตัวอย่างประชากรโรงเรียนทั้ง 8 โรง มาโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่เรียนแผนก วิทย์-คณิต จำนวน 1 ห้องเรียน และคิลป์ภาษาจำนวน 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งชั้นต้นของการวิจัยทั้งหมด จำนวน 481 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย แบบสอบถามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความเกี่ยวกับการรับรู้ตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบและแบบสอบถามนี้ได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน

5 คน ก่อนนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง ได้แบบทดสอบจำนวน 48 ข้อ ที่มีระดับความยากง่ายห่าง 0.24-0.79 และมีค่าอำนาจจำจ้าแตกต่างแต่ 0.20-0.91 โดยมีค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ส่วนแบบสอบถามนี้ มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสอบถามไปใช้กับตัวอย่างประชากร แล้วนำกระดาษคำตอบของตัวอย่างประชากรทั้งหมดมาตรวจให้คัดแยก จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการรับรู้ตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ โดยการคำนวณหาค่ามัชฌิเมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าคะแนนแบบสอบถามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์รายบุคคล แล้วทำเป็นคะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปมาก แบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูง และกลุ่มที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยวิธีการ 27% ได้จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มเท่ากับ 130 คน จากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ด้วยการทดสอบค่าที (t-Test) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในด้านตัวผู้ฟัง ด้านตัวผู้พูด และด้านสภาพแวดล้อมในการฟังอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน

2. เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05; แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านตัวผู้ฟังแตกต่างกัน ส่วนการรับรู้ตัวแปรในด้านตัวผู้พูด และตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อม ในการฟังที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่อาจนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านตัวผู้ฟัง มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมากนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของแบคกี เกอแลช โลโนร์ และไคล์ เพอร์กินส์ (Backy Gerlach Snow and Kyle Perkins, 1979: 51-63) เอส เจ ชาเมลล์ (S. Jay Samuels, 1987: 295-309) และแฟน ยาแกง (Fan Yagang, 1993: 16-19) ที่เห็นว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ฟัง เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญหรือมีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองมาก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ เกรียงศักดิ์ ลยานานันท์ (Kriengsukdi Syananondh, 1983: 2136-A) และ โจเซฟ พี บอยล์ (Joseph P. Boyle, 1984: 34-38) ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ฟัง เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังมากที่สุด

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้ว่า ความตึงใจ และความมีสมารถในการฟัง เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุดนั้น สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ โจเซฟ พี บอยล์ (Joseph P. Boyle, 1984: 37) ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการรับรู้ว่า สมารถในการฟัง เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศของตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์น ดี สเตมเมอร์ (John D. Stammer, 1977: 661) และ ชีลาก ไรชัน (Shelagh Rison, 1986: 28) ซึ่งมีความเห็นตรงกันโดยสรุปว่า การฟังเพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังนั้น ผู้ฟังจะต้องมีความตึงใจ และให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ฟังเท่านั้น

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านผู้พูด ว่ามีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมากนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ แบคกี เกอแลช โลโนร์ และไคล์ เพอร์กินส์ (Backy Gerlach Snow and Kyle Perkins, 1979: 51-63) เอส เจ ชาเมลล์ (S. Jay Samuels, 1987:

295-309) และ แฟน ยาแกง (Fan Yagang, 1993: 16-19) ที่เห็นว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้พูด เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญหรือมีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองมาก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ 约瑟夫 เค วิลโคกซ์ (George K. Wilcox, 1978: 113-265) อาร์ เจ ไรดิง และดี เจ วินเซนท์ (R. J. Riding and D.J.T. Vincent, 1980: 259-266) และ อาร์เธอร์ กิชาย ทาร์ (Arthur-Geeza i Tarr, 1987: 2265) ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้พูด เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนเชื้อเมืองศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อมในการฟัง ว่ามีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมากน้อย สอดคล้องกับแนวคิดของเอล เจย์ ชาเมลล์ (S. Jay Samuels, 1987: 295-309) และ แฟน ยาแกง (Fan Yagang, 1993: 16-19) ซึ่งเห็นว่า ตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อม เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจเซฟ เจมส์ ดิวน (Joseph James Devine, 1985: 635) และ เดวิด ชุง-เวย์ เช็น (David Chung-Wei Shen, 1991: 2898) ซึ่งพบว่า ตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อม ใน การฟัง เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง

4. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ตัวแปรในด้านตัวผู้ฟัง ระหว่างนักเรียนเชื้อเมืองศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านผู้ฟัง ที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูง และต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจ เอ็น โอมอลเลย์ เอ ชู ชาโนม (J.M.O'Malley, A.U. Chamot, and Lisa Kupper, 1989: 418-437) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังสูง และผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า การรับรู้ตัวแปรบางตัวในด้านตัวผู้พูด ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ความรู้และความคุ้นเคยเกี่ยวกับการใช้อักษรกรีกทำทางประกอบการพูดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และความรู้รอบตัว ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำไม่แตกต่างกันนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ สูงและต่ำมีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ตัวแปรในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อักษรกรีกทำทางประกอบการพูดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นความรู้ที่นักเรียนไทยจะมีโอกาสได้เรียนรู้เฉพาะจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเวลาและโอกาสในการที่จะฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมีอยู่มาก (วิไลลักษณ์ กัทโธร และคณะ, 2528) และเมื่อความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นสิ่งที่นักเรียนทุกคนได้รับจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ภายใต้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ดังนั้น จึงอาจทำให้การรับรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำเกี่ยวกับตัวแปรในด้านต่าง ๆ ข้างต้นไม่แตกต่างกัน ส่วนการรับรู้ตัวแปรในด้านความรู้รอบตัวของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ที่พบว่า ไม่แตกต่างกันนั้น ทั้งนี้อาจเป็น เพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างก็อยู่ในวัยที่ใกล้เดียวกัน ทำให้ความสนใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สารสาร และสื่อต่าง ๆ ที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ต่าง ๆ รอบตัวค่อนข้างคล้ายคลึงกัน (หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา, 2534: 19) ดังนั้น จึงทำให้การรับรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับตัวแปรในด้านความรู้รอบตัวที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

5. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ตัวแปรในด้านตัวผู้พูด ระหว่างนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านผู้พูดที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น

ไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ต่างก็อยู่ในฐานะของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และต่างก็เป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกัน ซึ่งโอกาสที่จะพบปะสนาหน้าหรือเรียนภาษาอังกฤษจากชนชาติเจ้าของภาษา ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงทำให้ นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านตัวผู้พูด ที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านตัวผู้พูด ซึ่งได้แก่ เพศของผู้พูด การใช้ประโยชน์คือที่ง่ายไม่ซับซ้อนของผู้พูด ความพยายามในการลีกเลียงการใช้คำสรรพนามอื่นแทนคำนามที่กล่าวถึงไปแล้วของผู้พูด การพูดที่มีการเรียงลำดับเนื้อหาเป็นอย่างดี การใช้กริยาท่าทางและสายตาประกอนการพูดของผู้พูด และการพูดที่มีอัตราความเร็วที่เหมาะสมของผู้พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ ๖ ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำแตกต่างกันนั้น เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และลอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิลลิน เค โบล (Eileen K. Blau, 190: 746-752) ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้พูด เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อมในการฟังระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ ๖ ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อมในการฟังที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษา

อังกฤษต่างกัน ทึ้งนี้อาจเป็นเพราะ ตัวแปรในด้านสภาพแวดล้อมในการฟังอังกฤษไปด้วย ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาวะในชั้นเรียนอันได้แก่ บทเรียน กิจกรรม และสื่อ หรือวัสดุอุปกรณ์ ในชั้นเรียน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาวะนอกชั้นเรียน อันได้แก่ โอกาสในการพบปะ สนoga กับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การฟังจากบุคลากร และ บริบทของการฟังนี้ ล้วนแต่เป็นตัวแปรที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน ในฐานะผู้เรียน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และได้รับการเรียนการสอนภาษาภายใต้หลักสูตรเดียวกัน คือ หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มีความคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับ ตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวมาคล้ายคลึงกันไม่ว่าจะ เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังสูงหรือต่ำ ดังนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันทึ้งสภาวะแวดล้อมใน ชั้นเรียน และสภาวะแวดล้อมนอกชั้นเรียน ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษา อังกฤษสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่ำมีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรใน ด้านสภาพแวดล้อมในการฟัง ที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรบางตัวในด้านสภาพแวดล้อม ในการฟัง ซึ่งได้แก่ ความสอดคล้องตรงกันระหว่างรูปแบบของภาษาอังกฤษที่ฟังในชั้นเรียนกับ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน ระดับความตั้งและความชัดเจนของเสียงจาก แบบบันทึกเสียง ความเหมาะสมในด้านความยาวของเนื้อหาที่ฟังในชั้นเรียน การฟังแบบ บันทึกเสียงที่มีการตัดต่อและเรียบเรียงเนื้อหาเป็นอย่างดี การฝึกฟังโดยมีคำบรรยายภาษา อังกฤษประกอบด้วยภาพพร้อมกับเสียงพากย์ โอกาสในการพบปะหรือสนา ga กับชาวต่างชาติ และสถานการณ์ในการฟังในรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำแตกต่างกันนี้ เป็นไปตามสมติฐานของการวิจัย ที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปร ที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ เกนเรอร์ เอ เมลเลอร์ (Guenther A. Mueller, 1980: 335-340) ซึ่งเห็นว่า ตัวแปรที่ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการฟัง เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนที่มี ความสามารถในการฟังสูงและต่ำแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้ว่าตัวแปรในด้านตัวผู้ฟัง ตัวแปรในด้านตัวผู้พูด และตัวแปรในด้านสภานแวดล้อมในการฟัง เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะผู้บริหารการศึกษา ดังนี้

1.1 ควรจัดให้มีการประชุมล้มมนาครุ-อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพิจารณาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน และหาแนวทางในการส่งเสริม ปรับปรุง และแก้ไขการเรียนการสอนทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดประสบการณ์ทางภาษาให้กับนักเรียน เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบปะสนทนา หรือเรียนภาษา กับชนชาติเจ้าของภาษา ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับลำดับเนียง การพูด การใช้กริยาท่าทาง และลายตามประกอบการพูด และลักษณะต่าง ๆ ใน การพูดของชนชาติเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น

1.3 ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในห้องเรียนให้มากขึ้น ตลอดจนจัดให้มีการฝึกอบรม ครุผู้สอนภาษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการฟัง และการเลือกบทเรียนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนทักษะการฟังในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครุ-อาจารย์ผู้สอนภาษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรในด้านตัวผู้ฟังที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ซึ่งให้เห็นว่า ผู้เรียน

ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่างกัน ให้ความสำคัญกับตัวแบร์ตั้ง ๆ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับคนสองแต่งต่างกัน ดังนี้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะครูผู้สอนภาษา ดังนี้

2.1 ควรมีการวัดความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศของผู้เรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอนทักษะการฟัง เพื่อจะได้ทราบถึงความสามารถในการฟังของผู้เรียนแต่ละคน ในแต่ละชั้นเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาในด้านการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนต่อไป

2.2 ควรให้ความสำคัญกับการสอนซ้อมสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังต่ำ และการสอนเสริมสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังสูง โดยพิจารณาถึงตัวแบร์ตั้ง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในแต่ละระดับความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถสอนซ้อมและเสริมความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

2.3 ควรให้ความสำคัญกับการคัดเลือกบทเรียนที่จะนำมาใช้ในชั้นเรียนการฟัง โดยพิจารณาถึงความสมจริง (Authenticity) อัตราความเร็วของ การพูด และความยากง่ายของเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาควรคัดเลือกบทเรียนที่มีความหลากหลายในด้านชาติของผู้พูด และลักษณะการพูด เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับสถานการณ์ในการฟัง ที่แท้จริงในชีวิตประจำวันมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาตัวแบร์ที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับทักษะอื่น คือ ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ต่อไป เพื่อจะได้ทราบถึงตัวแบร์ตั้ง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะแต่ละด้าน

3.2 ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสามารถของตัวแบร์ตั้ง ๆ ในแต่ละด้านกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา เพื่อที่จะให้ทราบถึงความสามารถของตัวแบร์ตั้ง ๆ กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

3.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาตัวแบร์ที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูผู้สอน เพื่อจะได้ทราบถึงตัวแบร์ตั้ง ๆ ที่ครูผู้สอนเห็นว่ามีความสามารถสำคัญต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน